

[Hjermind.]

valgets Betænkning, sammenholdt med Oversigtens Bilag I, og jeg maa med Formandens Tilladelse komme med blot et ganske kort Citat for at opfriske den højtærede Ministers Hukommelse. Der staaar deri:

„Udvalget“ — det vil sige dem alle — „er gaaet ud fra, at Normalstraffen i de talmæssigt betydningsfulde Grupper: tyske Krigsdeltagere og Vagtmænd, vil komme til at ligge omkring 1 Aars Fængsel. Ud fra denne Forudsætning maa det antages, at der vil forekomme en Del Tilfælde, i hvilke Straffen vil blive anset for udstaaet med Varetægtsfængsel ... Gaar man videre ud fra, at der aabnes Adgang til Prøveløsladelse efter almindelige Regler, maa det antages, at der af de nuværende ca. 7 600 Varetægtsarrestanter og ca. 3 700 domfældte den 1. Maj 1946 vilde være tilbage ca. 4 500, idet Brandmandsgruppen helt vil være forsvundet, Grupperne Frikorps Danmark og anden tysk Krigstjeneste, Vagtmandsgrupperne og de tidsfrivillige væsentligt nedbragt, idet de paagældende enten har afsonet Straffen fuldt ud eller kan løslades paa Prøve.“

Hvis man sammenholder det med Bilag I, vil man naa til det Tal, som Udvalget ogsaa er kommet til, nemlig 6 800.

Man kan selvfølgelig sige, at et saadant Tal kan ikke opgives nøjagtigt, der kan være Afvigelser paa den ene eller den anden Maade; men hvis man i øvrigt, som den højtærede Minister gør det, slaar paa Udvalgets store Sagkundskab som Argument for Lovforslagets Bestemmelser, vil det efter mit Skøn være meget vanskeligt for en Minister da at drage Udkastets Konsekvenser og Virkninger i Tvivl. Og jeg kunde tilføje, at det fremgaar ogsaa af Udvalgets Betænkning, at i Løbet af det næstfølgende Aar, altsaa til næste Foraar, vil der komme yderligere et ret betydeligt Antal Løsladelser. Der vil, efter det man kan læse sig til her sort paa hvidt, da blive ca. 2 000 Løsladelser, saaledes at der i Foraaret 1947 vil være tilbage ca. 2 500 Personer. Der kan være Afvigelser, skal jeg indrømme, paa nogle Hundrede Stykker, man kan bedømme det — om Ministeren vil — optimistisk eller pessimistisk, men Hovedretningslinierne er ganske klare for dette Udvalg, og de Æn-

dringer, der er foretaget fra Udvalgets Udkast og til Ministerens Lovforslag, har ikke noget at gøre med disse Domme.

Derfor synes jeg ikke, det er rigtigt, at den højtærede Minister giver Folketinget det Indtryk, at det vedblivende vil være Undtagelsen, hvis Frikorpsfolk, der har meldt sig før den 29. August 1943, faar under 1 Aar. Thi det er ganske klart, at Frikorpsfolk, efter Udvalgets Mening, skal have 1 Aar, hvis de har meldt sig efter 29. August, og lige saa klar er § 10, hvori der staaar, at Straffen kan nedsættes til Fængsel i 6 Maaneder, og hvor særlige Hensyn gør sig gældende til den laveste Grad af Fængselsstraf, naar den paagældende har ladet sig hverve til tysk Krigstjeneste før den 29. August 1943.

Jeg siger derfor for en Ordens Skyld, at mine Tal fastholder jeg, og jeg gør det saa meget desto stærkere, som jeg har den Betænkning, Udvalget har afgivet, paa samme Linie. Jeg vil gerne spørge den højtærede Minister, om han her i Tinget vil erklære sig med Hensyn til, om man kan drage disse Tal i Tvivl paa anden Maade, end at de kan differere nogle Stykker til den ene eller anden Side. Grundlaget for Opgørelsen vil jeg gaa ud fra at Ministeren ogsaa vil kunne tilslutte sig.

Med Hensyn til § 16 ønsker jeg gerne at stille Ministeren det Spørgsmaal: Mener den højtærede Minister, at man deri, i den nye Formulering, kriminaliserer Forhold, der ikke efter den gældende Lov faldt ind under Straffelovstillægget? Den er for visse Grupper Vedkommende tydeligere og bedre formuleret, det erkender jeg, men tilsigter man fra den højtærede Ministers Side en Realitetsændring i den ene eller den anden Retning derved?

Alt hvad der vedrører Bestræbelserne for at skabe Ensartethed og Klarhed i de afsagte Domme og i dommene for Fremtiden vil faa mit Partis Støtte, men en Lov, der skal medføre, at man nu løslader 6 800 og i Løbet af det kommende Aar et Antal paa ca. 2 000, vil mit Parti ikke tilslutte sig. Jeg kan derfor sige, at vi vil, som jeg sagde i Gaar, underkaste Forslaget en grundig og alvorlig Overvejelse i Udvalget ud fra de Synspunkter, jeg her har fremført. Men der ligger ikke deri noget Tilsagn om Tilslutning til saadanne Løsladelser.